

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales,
historici, physici, mathematici, denique ad politioem litteraturam
pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam
transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moraliū

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In I. de Alexandri fortuna

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-351](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-351)

Papius, cognomento Mutilus, cum Popedio Silone. ibidem 25. Corpore exercitato.] *σωμασκήσας* ex scripto reposui, cum fædè legeretur *συμμαχήσας* *καὶ*. mox *πολέμῳ* *τύχῳ*. non memini me legere hoc, & *τύχῳ* mallet, ideoz, belli portam reddidi. de qua præter alios Virg. 1. & 7. Aeneid. Consulis nomen, sub quo Ianus iterum fuit clausus, ex historia & Numa nostri posui.

339. 33. In Abescymis.] *ἐν ἀβησκούμῃσι* *ὑπερφομένῃσι*. Sic omnino est in Græco, scripto etiam, in quo pro *μυσηκώσαν* est ineptè *μυσηκώσαν*. Ego Cumas noui, ἀβησκούμῃσι quid sit, non inuenio. suspicor autem pro *ὑπερφομένῃσι* esse reponendum *ἐπι* *τρεφομένῃσι*: vt fortuna puella, nec dum adulta satis, sed certo interim enutrita loco honos habitus videatur. Budæus hac verba omisit interpres, quia (puto) vti corrigerentur ne ipsi quidem succurrebat. Sed & illud ἢ *ὡς* *ἐλπίδι* & videtur suppositicium. Venus quoque *ἑπταλάει* & Budæo ignota fuit, vt & ab alijs præterita. quam tamen ego non repudio. *τάλας* & enim calathum significat, nentium mulierum quas filium, ad quem Caneus Ouidianus à Centauris relegatur. Plutarchus in problematis fuisse ostendit, qui inde Talasium dictum putarent, omen nuptiale. Vt talem Venerem inter tam multas fuisse non absurdum sit.

340. 23. Non dimissurum.] *καὶ* *περὶ* *σέ* *δου*. omnino legerem *καὶ* *μὴ* *περὶ* *σέ* *δου*. quid Budæus legerit nescio, nam de triumpho in meis quidem libris nulla mentio. sed & quæ sequuntur, integra non sunt. *περὶ* *σύνεργον* scriptus habet, non *περὶ* *συνεργόν*. Sed deest aliquid. Deinde pro *συννεσῆσαν* *Ἰαν*, quod scriptus habet, & ratio probat, male legebatur *συννεσῆσαν* *Ἰαν*, voce nihili.

IN I. DE ALEXANDRI
fortuna.

345. 34. Porrigentibus manus.] *συνήπιον* *αἰ* *Ἀθλιῶναι*.
sic

sic scriptus, idq; historia & sensus requirunt, non ὀρθῶς. neque Budeus historiam mendo posthabuit.

347. 39. Prophthasiam.] ἡ δὲ προφθασίαν. scriptus προφασίαν. Apud Strabonem tamen lib. II. legitur προφθασίαν. de hoc aliās. Idem ἐμποδισθεῖσα habet. Sed neutrum expedit sententiam.

349. 16. Non Medicum.] προσηγορίῳ τῷ μηδικῷ, ἀλλὰ τῷ Περ. legendum est.

351. 16. Quomodo putas eum.] πῶς γὰρ αὐτὸν ἔπι. forte ἔσθι, vel οἶσι, aut aliquid tale. sunt & alia passim in hac cuiuscunque autoris (magni enim Plutarchi esse non credo, & Lyfandri dictum, ne cetera persequar, Dionysio tyranno tribuitur) declamatione, non optime coherentia. quae facile obseruaueris. & finis non adest, nisi fallor. aut certe abrumpitur oratio penè insolenter. sicut & Fortuna oratio, cuius initio mentio fit, non habetur. Idem de secunda oratione iudico.

IN II. DE ALEXANDRI fortuna.

358. 38. Libertum se P. R.] ἀπελ. ἐαυτὸν Ρωμαίων. Sic & scriptus, & ratio. Nam non Romanum, sed libertum Romani populi se professus est. Mox μέγα δὲ τὸ ἀρεχεῖν. scriptus τῷ habet. deest vocula, deinde ἐρέμῳ κέλο κενεμεκατοῦν ὑπὸ ἀναρχίας. probè.

360. 29. Luxuriant.] Metri causa scribe ἀδόκητ. nam (quod ante nos notauit quod sciam nemo) tres sunt senarij de comedia aliqua sumti. Paulò antè hexameter est καὶ κε γυνή apud Aristophanem equitibus.

361. 40. Non planè.] ὑπὸ πάντως, ἔπειν. non πάντα: ex scripto, cui adstipulatur ratio.

373. II. Ferreus ille.] σιδάρεος ἐκείνου. alludit ad poeta alicuius Doricum versum de homine durissimo alioqui, sed vi